

Het gevoel van ...

Net werken

Natuurlijk wil ik een artikel schrijven voor Jobcentrum. Waarom Niet? Zal wel heel goed betalen. En dan nog. Ge ziet het van hier dat ik ze daar goed in mijne zak heb gestoken! Twee euro per getypte zin en gene cent minder! Zonder verzendingskosten en zo natuurlijk, want ik ben niet achterlijk. Twee euro per zin en niet zagen dat mijn zinnen te kort zijn. Of mijn letters te groot.

Er zijn een stuk of wat advocaten aan te pas gekomen om mijn slag thuis te halen, en bijna waren deze perikelen uitgegroeid tot het laatste nieuw 'proces van de eeuw' tot beide partijen uiteindelijk tot een overeenkomst zijn gekomen. Met een vette cheque van drie euro per zin mag ik aan de slag. Zal waarschijnlijk een lang artikel worden. Langer dan de...

...Regenboog...

...Is de naam van de school. Sprookjesschool. Peperkoeken gebouwen. Geschilderd inderdaad in alle kleuren van de regenboog. De verf stond voorzerkerst in 'solden'... Ik zou er stage gaan doen. Enerzijds het computerpark in orde maken en anderzijds het 'licht administratief werk' aanpakken. Ruim bekeken dan, dat licht administratieve. Heel ruim. Ik hou niet van enge dingen. Enge dingen vind ik eng. De directie, en de leerkrachten zijn allemaal mooie vrouwen. Een onvervalste mooie-vrouwenschool in feite. Ze mogen mij alles vragen. Alles. Want ik hou nu eenmaal niet van enge dingen...

Een sprookjesschool in een klein sprookjesbos. Het computerpark van de school was minder sprookjesachtig. Of toch? Smurfenramlatjes, kabouterprocesoortjes, moederborden op heksenbezems en harde schijven die kraakten van de roest. De pc als het brein van een demente bejaarde. Wat ik onder handen kreeg was geen computerpark. Dat was een kerkhof. Al die dode muizen. En beeldschermen die flikkeren als de lichtinstallatie van zo'n ondergronds disco-hol. Wat men een arme stagiair allemaal mag aandoen! Ik ga er dus licht administratief tegenaan met hamer en beitel (ik doe nooit half werk) om klaarheid te scheppen in de schroothoop. Met de hogedrukreiniger worden de harde schijven opgeschoond, verder een transistoortje hier solderen en een nageltje daar kloppen. Een goeie soldaat trekt zijne plan en twee moederborden in een pc doen het altijd nog beter dan één, maar ge moet ze wel parallel schakelen. Of het kan beginnen roken. Het kan niet anders dan dat een computergenie gelijk ik (opleiding genoten in Jobcentrum) dat zootje ongeregeld in een mum van tijd in orde kreeg. Elke klas bezit nu een mooie bak boordevol rammen en pentiums en megahertsen en al die dingen...

Nu het netwerk weer een net werk was, vroeg men mij om de schoolbibliotheek ook eens driftig onder handen te nemen.

Driftig dus, zwaaide ik de ijzeren deuren van de grote stalen kast open en pardoes werd mijn voor zesenzestig procent gehandicapt lijf nogal luidruchtig bedolven onder een half ton oud papier, waarbij mijn linker enkel klem raakte onder één van die godverse stalen deuren. Mijn kleine onwetende eigen ik versmachtend onder oeroude wetenschap -waaronder zelfs een boekwerk over moderne(?) wiskunde- besefte ik dat mijn overige gezonde procentjes nu ook danig om zeep waren. De wetten van Isaac Newton waren nogal hard op mijn hoofd terechtgekomen en de gekwadrateerde toverformules van Albert Einstein lagen mij zwaar op de lever. Wetenschap die wonden slaat.

Energie mag voor mijn part massa's lichtsnelheden in evenveel kwadraten bezitten, ik liet mij als enig mannelijk lid tussen al die mooie vrouwen niet op mijn kop (enkel) zitten door een hoop oud ijzer. Als de weerlichtsnelheid ging ik van start, na eerst die kast een nog hardere lel dan de 'Big Bang' verkocht te hebben en in zoverre mijn nu voor honderd procent gehandicapt lijf dat toeliet natuurlijk.

Nu ik eens goed mijn gedacht heb gezegd tegen die boekenkast (een stagiair moet nu ook niet met zijn voeten laten rammelen) kan de school prat gaan op waarschijnlijk de meest didactische verzameling boeken ooit in een stalen (klot)kast samengebracht. De boekwerken werden geïnspecteerd, gestandaardiseerd (te kleine of te grote exemplaren wierp ik weg) en geklasseerd. Niet alleen volgens thema, auteur en titel, maar ook volgens papierdikte, papiersoort en lettertype. Tip-top in orde, zeker nu ook de wetten van Newton in de prullenmand liggen. Dat de appel niet ver van de boom valt weet iedereen, dat actie gelijk is aan reactie moet je die kast maar eens vragen en een massa die in beweging is, zal zonder enige tegenstand in beweging blijven. Ik bewoog mij aldus tegenstandloos richting overdekte speelplaats (waarschijnlijk een prototype van het indoorspeelplein) om aldaar een tentoonstelling ineen te knutselen met de geknutselde knutselwerkjes van de knutselende kinderen. De kluts niet proberend kwijt te raken, ging ik eerst even een vriesluchtje scheppen in het schoolbos...Daar zag ik tegen een boom de ladder staan. Hoeveel ladders en trapladders zouden er in heel de school te vinden zijn? Ik nam de ladder, bleef met mijn voet achter een wortel steken en plofte languit op mijn smoelwerk.

Albert Einstein gaf mij een stomp in mijn zij, de stalen deur brak bijna mijn voet en de valpartij met de ladder zette mijn andere achterpoot schakmat. Nu mijn handen nog en dan de doornen kroon op het werk.

Dirk Slambrouck

Ter info:

Dirk volgde bij ons in 2002 allereerst de opleiding PC-technieker en helpdeskmedewerker. Vervolgens gebruikte hij de pas opgedane kennis tijdens een niet-vacature gerichte opleiding als PC-technieker, die hij wegens fysiek te belastend diende te stoppen. Om het over een andere boeg te gooien, stapte Dirk over naar een volgende niet-vacature gerichte opleiding, als onthaalbediende, ook die bleek opnieuw fysiek niet haalbaar. Uiteindelijk begon hij dan in oktober 2003 aan z'n huidige niet-vacature gerichte opleiding in 'basisschool 'De Regenboog' te Ingelmunster. Hij fungeert er als manusje van alles en ondersteunt de werking waar nodig, zo is hij er o.a. actief in het onderhoud van PC's, doet hij er de nodige klusjes...Het bevalt zowel cursist als werkgever prima. Wie weet komt daar ooit nog een echt contract van?!

Warme post

In juli 2003 zou de nieuwe wetgeving rond Inkomensvervangende en Integratietegemoetkoming van kracht gaan, die werd echter met 1 jaar uitgesteld. Als voorbereiding op de veranderende wetgeving volgden de arbeidsbegeleiders een studienamiddag rond deze moeilijke materie.

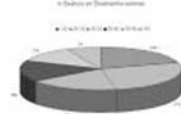

Bij zowat alle modules uit ons aanbod krijgen de cliënten de kans hun mening over die module te geven via een daarvoor opgemaakt evaluatieformulier. Wanneer de cliënt de kans krijgt op het einde van deze module onmiddellijk dit formulier in te vullen en af te geven, merken we dat de respons groter is dan bij de groep die dit thuis moet doen en ons dit met de post moet terugbezorgen. Bij deze laatste groep krijgen we van ruim 1/3 een antwoord. Op enkele uitzonderingen na zijn de cliënten over het algemeen over alle modules tevreden. Her en der lezen we al dan niet terechte opmerkingen en bedenkingen, zo stelt iemand dat de stoelen tijdens de sollicitatietraining voor iemand met rugklachten niet het nodige zitcomfort bieden, een ander heeft het over het feit dat we hem/haar teveel in de richting van beschutte tewerkstelling duwden, iemand uit z'n vrees over het profiteren van werkgevers van de gratis opleiding op de werkvloer.

Hier en daar een suggestie, zoals een oproep om werkgevers meer te sensibiliseren en meer bekendheid te geven aan ons centrum. En af en toe een deugddoende bedanking, oa voor de steun tijdens het sollicitatiegesprek, voor de morele steun en voor de kans om na de tewerkstelling verder op ons centrum beroep te kunnen doen. Deze info nemen we ter harte en we doen er in de mate van het mogelijke iets mee.

Voor het eerst sinds jaren dalen onze tewerkstellingsresultaten. In 2002 konden we 56% van de cliënten tewerkstellen, in 2003 is dit nog 50%. 88% stroomt door naar het NEC (normaal economisch circuit), de andere 12% komen in het beschermde circuit terecht. Deze cijfers verontrustten ons en deden ons dit resultaat analyseren in de hoop de oorzaak te vinden en te kunnen aanpakken.

Zoals verwacht kunnen we niet één oorzaak met de vinger wijzen maar spelen hier tal van oorzaken een rol. De ene reden hebben wij al meer in de hand dan de andere en dienen we aan te pakken en te bewaken. Aan andere oorzaken zijn we onderhevig en daar moeten we zo goed mogelijk mee omgaan.

Op 25/02/2004 werd ons centrum onderworpen aan een ESF-audit, een doorlichting op basis van het EFQM-model. Over de 19 items die onder de loupe werden genomen haalden we steeds fase 2 en voor een aantal items fase 3. Fase 5 is uitmuntendheid. EFQM is een ideaal kwaliteitsmodel om steeds weer te groeien naar beter. Een aantal items kregen opmerkingen en er werden groei mogelijkheden voorgesteld. Aan ons om hier werk van te maken en te zorgen dat in de volgende auditronde 2005-2006 onze score positief evolueert!

met de steun van:

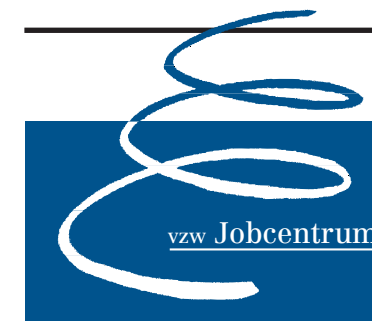

Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap

'Bijdragen tot de ontwikkeling van de werkgelegenheid door inzetbaarheid, ondernemingsgeest, aanpassingsvermogen en gelijke kansen te bevorderen en door te investeren in menselijke hulpbronnen'

Het Europees Sociaal Fonds

GAZETTE

centrum voor begeleiding en opleiding

België - Belgique
P.B.
8800 ROESELARE 1
3/6985

Koolskampstraat 24, 8830 GITS
<http://www.jobcentrum-westvlaanderen.be>
mei 2004 - v.u. John Vandelanotte

de historicus rijdt met de bus...

Een recente slogan op de website van de VDAB die duidelijk wilde maken dat de arbeidsmarkt niet voor iedereen de kans biedt om je 'droom'job te realiseren. Jobcentrum wordt voor het eerst in de laatste vijf jaar geconfronteerd met een dalend aantal cliënten en een dalend tewerkstellingscijfer. Onze kwaliteitswerking heeft ons geleerd om resultaten te analyseren voor we acties ondernemen. Het werd een boeiend debat over onze 'core business'.

De betrokkenheid van het personeel bij deze analyse was groot en de inbreng verhelderend. Moeten wij opleiden of tewerkstellen? Is een goeie begeleiding van de cliënt niet even belangrijk als een job? Als we personen met een arbeidshandicap hebben versterkt met meer competenties dan hebben we toch een belangrijke stap gezet? De eisen van de arbeidsmarkt worden steeds groter!

Het is zoeken naar 'de speld in de hooiberg' als we een aangepaste job willen vinden voor onze doelgroep! We steken zoveel tijd en energie in het voortraject... onze cliënten motiveren om stappen te zetten naar werk! Er worden zoveel cliënten aangemeld waarvoor we geen tewerkstelling kunnen realiseren in het normaal economisch circuit!

We konden bij een aantal discussies gelukkig terugrijpen naar onze opdrachtverklaring... onze missie waaraan we een houvast hebben inzake wat onze doelen precies zijn. Het cliëntvolgsysteem liet ons toe om een aantal suggesties cijfermatig te controleren:

- is er een verschil in de verschillende STC's?
- duren trajecten langer?
- zijn de risicofactoren groter bij onze cliënten?

Le nouveau Jobcentrum

Zoals in de vorige gazette aangekondigd: De cliënten van Jobcentrum West-Vlaanderen kunnen sinds 19 januari in antennepunt Oostende terecht voor een opleiding informatica. Het centrum biedt plaats aan 8 cursisten die er van maandag tot donderdag een opleiding Office of Webdesign kunnen volgen.

Officiële opening antennepunt Oostende

Vrijdag 23 april '04 vond de officiële opening van antennepunt Oostende plaats. Naast de genodigden was ook de zon van de partij, die er mede voor zorgde dat het aangeboden Oostends streekbiertje erg in de smaak viel.

Werken met cliënten van de stad Oostende betekent voor het team van dit antennepunt werken met een grote variatie aan persoonlijkheden, een grote variatie aan capaciteiten, een kleurig geheel dat ons werk dag in dag uit boeiend maakt; elke cliënt vormt voor ons een nieuwe uitdaging. De stad Oostende belooft in de toekomst een uitzicht op de 'Oostendse Rambla'... tot die tijd proberen wij wat 'zon' te brengen in de toekomstperspectieven van onze cliënten.

Christel Witgeers - arbeidsbegeleidster

Voor wie 't allemaal nie zo goed weet ...

VERKENNER

Op 1 maart 2004 begon voor mij een nieuwe periode binnen Jobcentrum: de aftrap van Verkenner 1 werd toen gegeven.

Begin dit jaar werden dankzij middelen van het Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité (VESOC) nieuwe opleidingsmogelijkheden voorzien. Verkenner is een oriëntatiemodule en kan beschouwd worden als een verkorte versie van Zoekwerk waarvoor collega Brigitte Forrest verantwoordelijk is.

Werkzoekenden met een (arbeids)handicap die niet weten wat ze (nog) kunnen, wat ze willen, waar hun mogelijkheden en beperkingen liggen, welke mogelijkheden er zijn op de arbeidsmarkt... kunnen via ATB doorverwezen worden naar Verkenner. Verkenner is een module die een zestal weken duurt. Binnen deze zes weken worden de deelnemers voorbereid op de arbeidsmarkt. Dat gebeurt aan de hand van een aantal vormen die allen te maken hebben met 'werken' (bijvoorbeeld rond mobiliteit, veiligheid,...). Ook wordt een uitgebreide beroepenanalyse gemaakt en wordt de arbeidshouding getraind.

Lachprent van het moment

De nieuwe Lies ...

Haar eerste werkervaring deed ze op in de thuiszorgdienst

Onze 'oude Lies' was nog maar net goed en wel aangekomen in Rwanda en een 'nieuwe Lies' maakt haar entrée. Lies Vanhaverbeke werkt sedert 2 februari bij Jobcentrum. In 2001 is ze afgestudeerd als licentiaat Orthopedagogiek aan de KU Leuven. Na jaren van intensieve studie was ze klaar om haar steentje bij te dragen aan de maatschappij.

VDAB: 15 jaar en op een scharniermoment

Straks viert de VDAB haar 15-jarig bestaan. Eerder bestond zij onder de RVA. Gebruik makend van de nieuwste technologieën bouwt de VDAB verder aan een efficiënte dienstverlening. Nieuwe initiatieven doen hun intrede en moderne structuren staan in de steigers. Wij hadden een gesprek met de heer Roland Bracke, sinds 1989 directeur van het regionale kantoor te Brugge.

Hoe kunt u de opdracht van de VDAB omschrijven?

De missie van de VDAB is nog steeds impact uitoefenen op de arbeidsmarkt in harmonie met economie en maatschappij. Het komt er op neer dat enerzijds de vacatures zo snel mogelijk worden ingevuld (economie) en dat anderzijds de ingeschreven werkzoekenden optimaal geïntegreerd worden in de arbeidsmarkt met daarbij speciale aandacht voor moeilijker te plaatsen werklozen (maatschappij).

Op vandaag, hoe gebeurt dit concreet?

Wel ik kan u meteen een nieuw initiatief aankondigen, genaamd 'Elise'. Dit is een matching systeem dat de eisen van de vacatures enerzijds en de mogelijkheden van de werkzoekende anderzijds met elkaar verbindt. We zoeken dus werkzoekenden die voor 100% passen in de vacature. Bij inschrijving kan de werkzoekende dan vrijwel onmiddellijk vertrekken met een aantal vacatures.

Zich inschrijven in de VDAB gebeurt steeds meer online, thuis met de PC of in de Werkwinkel.

Vanaf 1 juni 2004 zullen de werkzoekenden die minstens 3 à 4 maanden werkloos zijn en minstens lager secundair onderwijs gevolgd hebben vanuit ons callcenter gecontacteerd worden. Zij zullen aan de telefoon gescreend worden. Dat is nieuw. Als deze screening na 3 maanden niet heeft geresulteerd in een werkstelling dan komt er vooralsnog een rechtstreeks gesprek.

In Oostende loopt er momenteel een pilootproject, waarbij vacatures bezorgd worden via e-mail of als dit niet kan via een SMS'je. De respons is minstens even goed als bij briefwisseling. Maar met dit verschil dat het allemaal veel sneller gaat en ook een stuk goedkoper is. Daarbij moeten wij ook heel attent zijn op de snelle return: als wij een SMS versturen dan moeten wij stand by zijn.

Familiezorg West-Vlaanderen.

Daar regelde ze de thuishulp bij de cliënten en begeleidde ze de verzorgenden in het uitvoeren van hun taken als gezinshelpster. Een leerrijke ervaring. Het grootste deel van de cliënten waren bejaarden, een doelgroep waar ze voordien geen ervaring mee had (behalve de wekelijkse bezoeken bij oma).

Na een jaar en zeven maanden bij familiezorg werd ze weer op de arbeidsmarkt gekatapulteerd. Het zoeken naar een nieuwe job verliep niet zo vlot. Er waren niet zoveel vacatures. Maar plots op een donderdag kreeg ze een onverwacht telefoontje. Twee uur later kon ze zich trots 'arbeidsbegeleidster' noemen. De maandag daarop was haar eerste werkdag in de Parklaan in Brugge.

Lies Vanhaverbeke - arbeidsbegeleidster

Waarom besteed je momenteel de meeste aandacht in de VDAB?

Vooreerst hebben wij de problematiek van de sluitende aanpak. Langdurige werkzoekenden, waar wij in het verleden onvoldoende tijd hebben kunnen voor vrijmaken, zullen wij in een periode van 4 jaar allemaal zien. Op 8 maart zijn we daarmee begonnen. De werkzoekende wordt uitgenodigd voor een oriëntatieweek. Er is een opkomst van 60%. De overigen hebben vrijwel allemaal, voor zover wij nu reeds kunnen inschatten, een plausibele uitleg voor hun afwezigheid. Ze doorlopen een programma, waarbij een analyse van hun mogelijkheden en verwachtingen wordt gemaakt. Op het eind van deze week komen ze tot een trajectovereenkomst met de consultant.

Wat is hier het probleem met de RVA?

De RVA zou daar in de zomer van dit jaar verder op werken. Er worden gegevens uitgewisseld om te bewijzen dat de werkzoekende wel degelijk i.s.m. de VDAB gezocht heeft naar oplossingen. Maar dit alles zal maar starten op 1 januari 2005. De VDAB werkt gewestelijk, de RVA federaal. Het Brusselse gewest en Wallonië zitten niet op dezelfde golflengte. We zijn begonnen met de mensen jonger dan 25 jaar die minstens 15 maanden werkloos zijn. Momenteel contacteren we de 25 tot 30-jarigen die minstens 3 jaar werkzoekend zijn. Maar dit zijn geen ongehoorlijke aantallen. Het gaat over enkele honderden voor het Brugse arrondissement.

Verder gaat onze aandacht naar de uitbouw van de competentiecentra, die een verbreding en verdieping zijn van de huidige centra voor training en opleiding. Daarin komt een infotheek over de arbeidsmarkt. Je kan er o.a. brochures raadplegen, internetsites bezoeken, promotiefilmpjes over beroepen bekijken. Ook de loopbaanbegeleiding voor werknemers heeft er zijn plaats, naast het certificeren van verworven competenties. Mensen hebben heel wat ervaring, maar misschien geen diploma. In de toekomst moeten die mensen de kans krijgen om zich te bewijzen via een test. Het certificaat zal er garant voor staan dat je bepaalde competenties bezit. Dit staat in de startblokken. De competenties zullen voor alle beroepen

worden vastgelegd. En als wij de competenties van de werkzoekenden kunnen koppelen aan de vacatures dan hebben we meteen de structuur voor de toekomst met 2 pijlers: de arbeidsmarktwerking (contacten met werkgevers en werkzoekenden) en de competentiecentra. Op dat punt zitten wij op een scharniermoment.

De VDAB heeft een beheersovereenkomst met de Vlaamse regering en vervult daardoor een rol in het verhogen van de Vlaamse werkzaamheidsgraad, tot 70% in 2010. De werkloosheidscijfers laten niet veel beterschap zien?

De werkloosheid in 2004 neemt inderdaad nog toe, maar die toename is veel minder sterk dan in 2003. Voor dit jaar wordt een economische groei voorspeld van 2%, waardoor er wellicht in de tweede helft van het jaar een verbetering zal optreden. Een probleem blijft de werkzaamheidsgraad. Wij zouden naar 70% moeten gaan in 2010. Maar in plaats van vooruit gaan we lichtjes achteruit. Ook de vertegenwoordiging van bepaalde groepen, zoals personen met een handicap en allochtonen, is nog altijd beneden peil. Maar toch wil ik optimistisch eindigen. De demografische evolutie naar 2013 toe, is zo dat er zich minder mensen gaan aanbieden op de arbeidsmarkt, en dit gekoppeld aan een grote uitstroom van ouderen. Dan komt er in ieder geval een grotere vraag naar arbeidskrachten, ook als de economie wat minder presteert.

Wat is uw ervaring ten aanzien van de samenwerking met ATB, Jobcentrum en andere externe organisaties?

GRIP en MLK hebben dezelfde droom

GRIP en Martin Luther King hebben dezelfde droom
GRIP, Gelijke Rechten voor Iedere Persoon met een handicap vzw, is een burgerrechtenorganisatie die opkomt voor gelijke rechten en kansen voor mensen met een handicap. GRIP lanceerde onlangs de tweede fase van haar kersverse diversiteitscampagne.

Misschien zag je zelf een advertentie, affiche, boomerrangkaart of een radio-en TV spot die de boodschap van GRIP verspreidt met Martin Luther King.

In deze fase wordt de campagne opengetrokken naar diversiteit en respect in de hele samenleving. In het streven naar gelijke rechten en kansen voor mensen met een handicap neemt GRIP een voorbeeld aan Martin Luther King. Een man die de strijd tegen discriminatie voerde tot aan zijn dood.

1 op 10 Belgen heeft een handicap.

En toch is deze groep ondervertegenwoordigd op alle vlakken van het samen leven. Over gelijke kansen in het onderwijs, op de werkvloer en in de vrije tijd kunnen we anno 2004, 40 jaar na Martin Luther King, nog niet spreken. Mensen met een handicap krijgen nog vaak te kampen met vooroordelen, discriminatie en uitsluiting. Een persoon met een handicap is in de eerste plaats echter een mens met mogelijkheden, beperkingen en een eigen persoonlijkheid, net als iedereen.

"Hoe lang moeten we nog dromen van een land waar mensen niet worden beoordeeld op hun handicap, maar op hun persoonlijkheid?"

De droombox

Op www.gripvzw.be kan iedereen die wel eens droomt van gelijke rechten en kansen, diversiteit, respect en inclusie, terecht in de droombox. Je kan er zelf je dromen kwijt of je kan er lezen wat andere mensen dromen.

Jean Van Eynde - arbeidsbegeleider

Sinds de invoering van de Werkwinkel en de uitbesteding van screenings en trajecten van VDAB naar ATB is er meer contact en informeel klantenoverleg met ATB. Moeilijk punt is dat ATB enkel met 'gemotiveerde' klanten werkt, waardoor een aantal klanten vanuit VDAB niet bij ATB terecht komen. Gezien ATB de 'exclusiviteit' heeft verworven inzake toeliding/doorstroming naar consultatiebureau, Jobcentrum,... moeten wij altijd via de trechter van ATB passeren, wat leidt tot uitval (lange wachtlijsten,...). Vanuit het standpunt van de VDAB is dit minder gunstig.

Dirk Vancoppenolle - arbeidsbegeleider

Dhr. Bracke, directeur VDAB Brugge

